

vanffeligere at controllere, end Tilfældet er med Toldkassererne. Det er let itide at komme efter, naar en Toldkasserer gjør Greb i Kassen; men det er meget vanffeligt og har hidtil været meget vanffeligt at gribe en Consumtionsunderbetjent, som lader være at indføre nogle af de Consumtionsafgifter, han oppebærer, i Bogen, og ikke kommer dem i Kassen; og ikke blot var det vanffeligt, men de Paagjældende vidste, at det var vanffeligt for deres Foresatte at komme efter Defraudationer, og dog kan jeg sige, at de forholdsviis meget sjældent ere fteete. Men der er en anden Fristelse, som er meget større end umiddelbart at gribe i Kassen, og det er den at see igjennem Fingre; den har Toldkassererne ikke; thi han kan ikke see igjennem Fingre, undtagen ved sig selv; men Toldinspecteuren kan see igjennem Fingre, og gjøre dette ikke blot fordi han umiddelbart er bestukken — jeg anser iøvrigt ikke det at lade mig bestikke for at være værre end at gribe i den mig anbetroede Kasse; de kunne omtrent staae ligeoverfor hinanden, disse de værste Forbrydelse, som Kassereren og Toldinspecteuren kunne gjøre sig skyldige i — men der er en anden Art af Forbrydelse, hvori Toldinspecteuren kan gjøre sig skyldig, og hvori Toldkassereren ikke kan gjøre sig skyldig, det er den, at han af Svaghed kan lade Et og Andet passere. Der kan være mange Tilfælde, hvor en Toldinspecteur, der er gjældbunden, hvilket da ordentligviis vil være til de Handlende i Byen, skal ansætte en Vare til den rigtige Fortoldning for de selvsamme Handlende; i det Dieblif, han da pitterligt ansætter den til en for lav Fortoldning, begaaer han en Forbrydelse, og denne Art Fristelser troer jeg ikke er saa stærk, at man meget skalde frygte den; men der kan være mange Tilfælde, hvor det kan være meget tvivlsomt, saa at han nok kan faae sin Samvittighed overtalt til at troe,

at i dette Tilfælde kan det nok blive ved den lavere Toldansættelse, og hvor ingen af hans Foresatte vil kunne gjøre ham Noget, om det ogsaa bliver opdaget, at han har ansat for lavt, fordi Tilfældet kan være tvivlsomt, og han vil kunne sige, at han har taget feil, uden at man kan overbevise ham om, at det var fordi han skyldte de Paagjældende Penge. Det er dette Slags Forhold, hvori Toldinspecteuren kan skade Staten ved at være gjældbunden, fordi han er for lavt lønnet. Det er de practiske Tilfælde, som man skal tage Hensyn til; Kasse-mangel og Bestikkelse kalder jeg ikke practiske, de finde meget sjældent Sted, og saaledes, som Embedsstanden i de senere Aar har været og i Fremtiden vil blive holdt, ville disse Tilfælde saa godt som aldrig møde; men det Practiske er det, at naar man ikke itide styrker en Mand med en svag Charakter ved en passende Løn, udsætter man ham for at komme i Lommen paa de Handlende og uden at vide af det at give efter af Svaghed. — Desforuden maa jeg bemærke, at det er saa langt fra Tilfældet, at Toldkassereren staaer over Toldinspecteuren, at, naar der er Spørgsmaal om, hvorledes disse Embedsmænds indbyrdes Stilling er, saa staaer Toldinspecteuren over Toldkassereren. Toldinspecteuren er den Første paa Toldstedet, den Første blandt Ligemænd, han skriver først under; og det kan ikke nægtes, at, naar der er Spørgsmaal om, hvem der repræsenterer Toldvæsenet og bestemmer den Stilling, som Toldforvaltningen indtager ligeoverfor de Handlende, hvem der kan bidrage til at fremme Handel og Skibsart ved en conduitemæssig og dog streng redelig Opførsel, og hvem der paa den anden Side meest kan chicanere Handelen og skade den ved Pettinesser osv., saa er det Toldinspecteuren, og Toldkassereren kan kun udøve Indflydelse, forsaavidt Toldinspecteuren er en svag eller uredelig Mand.